

จงพร้อมเสมอในขณะที่รับใช้โดยการอยู่เหนือและมีทัศนคติที่ไม่มีขีดจำกัด

และด้วยเหตุนี้จึงกลับมาสมบูรณ์เหมือนฟอบบราห์มา

วันนี้ ปู่ทวดที่ยิ่งใหญ่มีความยินดีที่ได้เห็นโชคของลูกๆ ของท่านจากทุกหนแห่ง ซึ่งเป็นเพียงกำมือเดียวจากหลายล้าน และถูกคัดเลือกเพียงไม่กี่คนจากจำนวนกำมือเดียวนั้น ไม่มีใครสามารถได้รับโชคพิเศษเช่นนี้ บาบามีความยินดีที่ได้เห็นคุณสมบัติพิเศษของลูกทุกคน ลูกทุกคนที่สร้างความสัมพันธ์กับบัพดาตาด้วยหัวใจของพวกเขา มีคุณสมบัติพิเศษอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างแน่นอน คุณสมบัติพิเศษประการแรกคือ ลูกตระหนักรู้จักพ่อผู้มาในรูปที่ธรรมดา และลูกยอมรับท่านว่าเป็น "بابาของฉัน" การตระหนักรู้นี้เป็นคุณสมบัติพิเศษที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกยอมรับ "بابาของฉัน" จากหัวใจของลูก และพ่อก็ยอมรับ "ลูกๆ ของฉัน" ลูกๆ ที่ธรรมดาได้ตระหนักรู้จักผู้เป็นหนึ่งเดียว ในขณะที่นักปรัชญา นักวิทยาศาสตร์ และนักธรรมที่ยิ่งใหญ่ไม่สามารถตระหนักรู้จักได้ และลูกได้ประกาศสิทธิของลูก หากใครก็ตามมาพบลูก ลูกๆ ในชุมชนนี้ พวกเขาจะไม่สามารถเข้าใจได้ว่า ลูกผู้เป็นแม่ผู้ไร้เดียงสาและลูกที่ธรรมดาทั้งหลายได้ตระหนักรู้จักพ่อผู้ยิ่งใหญ่เช่นนี้ ดังนั้น คุณสมบัติพิเศษในการตระหนักรู้จักพ่อ รู้จักท่าน และทำให้ท่านเป็นของลูก จึงอยู่ในโชคของลูกเพียงหนึ่งกำมือจากหลายล้านคน ลูกๆ ทุกคนไม่ว่าจะนั่งอยู่ที่นั่นเบื้องหน้าبابาเป็นการส่วนตัวหรือนั่งอยู่ไกลออกไป ก็สัมผัสได้ถึงสิ่งนี้ราวกับว่าลูกกำลังนั่งอยู่ต่อหน้าبابา ดังนั้น ลูกทุกคนจึงตระหนักรู้จักبابาด้วยหัวใจ ลูกตระหนักรู้จักท่านแล้วหรือยัง หรือลูกยังคงพยายามตระหนักรู้จักท่านอยู่? ผู้ที่ตระหนักรู้จักبابาแล้ว ยกมือขึ้น! ลูกตระหนักรู้จักท่านแล้วหรือยัง? อัจชะ ดังนั้น บัพดาตาจึงขอแสดงความยินดีกับลูกทุกคนสำหรับคุณสมบัติพิเศษในการตระหนักรู้จักبابา ว่า ลูกๆ ที่มีโชค! ว่า ลูกแต่ละคนได้รับดวงตาที่สามที่จะตระหนักรู้จักได้ บัพดาตายังคงได้ยินเพลงในหัวใจของลูกๆ อยู่เรื่อยๆ เพลงนั้นคือเพลงอะไร? “ฉันได้บรรลุในสิ่งที่ฉันต้องการจะบรรลุแล้ว” พ่อก็ตูตเช่นนั้นว่า “โอ ลูกๆ ที่รัก ลูกได้รับสิ่งที่ลูกต้องการจะรับไปจากพ่อแล้ว ลูกทุกคนเป็นลูกและเป็นนายของสมบัติที่มีค่าทางจิตวิญญาณที่นับไม่ถ้วน

ดังนั้น วันนี้ บัพดาตาจึงได้เห็นซาร์ทของสมบัติที่มีค่าของลูกๆ ผู้ที่เป็นนายของสมบัติที่มีค่า พ่อได้ให้สมบัติที่มีค่าเดียวกันจำนวนเท่ากันแก่ทุกคน ท่านไม่ได้ให้หลายล้านแก่บางคนและหนึ่งแสนแก่คนอื่น ๆ อย่างไรก็ตาม ลูกตามลำดับกันไปในการรู้ถึงสมบัติที่มีค่าและการได้มาซึ่งสมบัติเหล่านั้นและในการนำสมบัติเหล่านั้นมาใช้ในชีวิตของลูก ทุกวันนี้ บัพดาตาทำให้ลูกๆ ใส่ใจในหลายวิธีซ้ำแล้วซ้ำเล่า เมื่อเห็นเวลาที่ใกล้เข้ามา จงตรวจสอบด้วยสติปัญญาที่ละเอียดอ่อนและไม่มีขีดจำกัดว่าลูกได้รับอะไร สิ่งที่ลูกได้รับไป และลูกได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยสมบัติเหล่านั้นอยู่เสมอหรือไม่ การตรวจสอบนี้มีคความจำเป็นมาก เพราะในปัจจุบัน มายายังคงทดสอบลูกด้วยวิธีต่างๆ มากมายเกี่ยวกับความไม่ระมัดระวังและความเกียจคร้านในรูปที่สูงส่ง ดังนั้น ลูกแต่ละคนจึงต้องตรวจสอบตนเองอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ ตรวจสอบตนเองด้วยความใส่ใจมากขนาดนั้น อย่าตรวจสอบตนเองอย่างไม่ระมัดระวัง เช่น "ฉันไม่ได้ทำอะไรไม่ดี ฉันไม่ได้ทำให้ใครเป็นทุกข์ ฉันไม่ได้มีสายตาที่ไม่บริสุทธิ์" การตรวจสอบนั้นได้เสร็จสิ้นแล้ว แต่ฉันได้ทำอะไรที่เป็นสิ่งที่ดีที่สุดใหม่? ฉันมีสายตาที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณอยู่เป็นธรรมชาติอยู่เสมอหรือไม่? หรือฉันเล่นเกมของการจดจำระลึกถึงและการหลงลืมหรือไม่? ฉันมีความปรารถนาดี ความรู้สึกที่บริสุทธิ์ และให้พรแก่ผู้คนมากมายแค่ไหน? ลูกสะสมไว้ในบัญชีสะสมของลูกมากเท่าไร? บัญชีเหล่านั้นเป็นอย่างไร? ลูกรู้ดีว่าลูกสามารถสะสมในบัญชีของลูกได้เพียงในเวลานี้เท่านั้น บัญชีสะสมในช่วงเวลานี้คือบัญชีที่ลูกสะสมตลอดทั้งฤดูกาล แล้วลูกจะประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรของลูกและกลายเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาตามจำนวนที่ลูกสะสมไว้ หากลูกสะสมได้น้อย ลูกก็จะได้รับโชคของอาณาจักรน้อย และลูกจะตามลำดับกันไปในการกลับมาที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาด้วยเช่นกัน หากลูกสะสมได้น้อย ลูกจะได้รับการกราบไหว้บูชาน้อย หากลูกไม่ได้สะสมในทางที่ถูกต้องและอย่างมีระเบียบวินัย ลูกก็จะไม่ได้รับการบูชาในลักษณะที่ถูกต้องและด้วยระเบียบวินัยนั้น หากลูกทำตามวิธีที่ถูกต้องเพียงบางครั้ง การกราบไหว้บูชาและสถานภาพที่ลูกจะได้รับก็จะเป็นบางครั้งเช่นกัน บัพดาตามีความรักอันลึกซึ้งต่อลูกทุกคน ดังนั้น บัพดาตาจึงต้องการให้ลูกทุกคนกลับมาสมบูรณ์และตัดเทียม ทำงานรับใช้แต่จงอยู่เหนือและไม่มีขีดจำกัดในงานรับใช้ที่ลูกทำ

บัพดาตาเห็นว่าลูกส่วนใหญ่มีความสนใจและใส่ใจในวิชาโยคะหรือที่เรียกว่าการจดจำระลึกถึงน้อยกว่า มีความใส่ใจใน

งานรับใช้มากกว่า อย่างไรก็ตามหากลูกชองแะอยู่ในการทำงานรับใช้ในระดับที่มากกว่าและไม่มีภาระจจำระลึกถึง ก็จะมีขีดจำกัดในสิ่งนั้น ในกรณีนั้น ลูกจะไม่มีทัศนคติของการอยู่เหนือ และแล้วความปรารถนาในชื่อเสียง ความเคารพ และตำแหน่งจะปะปนกัน และทัศนคติที่ไม่มีขีดจำกัดก็จะลดลง นี่คือเหตุผลที่บัพดาต้องการให้ลูกๆของท่านทั้งหมดซึ่งเป็นเพียงหนึ่งกำมือจากหลายล้านคนและได้รับการคัดเลือกเพียงไม่กี่คนจากหนึ่งกำมือนั้นมีความพร้อมเสมอตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป เพราะเหตุใด? ลูกบางคนคิดว่าพวกเขาจะพร้อมตรงเวลา อย่างไรก็ตามเวลาเป็นสิ่งสร้างของลูก ลูกจะทำให้สิ่งสร้างของลูกเป็นครูของลูกหรือไม่? ประการที่สอง ลูกรู้ว่าปัญหีนี้นี้เป็นปัญหาของการสะสมเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน การเติมเปี่ยมเป็นระยะเวลาที่ยาวนานจะทำให้ลูกสามารถได้รับการบรรลุผลเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ดังนั้นตอนนี้ ตามเวลาที่ใกล้เข้ามา จำเป็นต้องสะสมเป็นระยะเวลาที่ยาวนาน หลังจากนั้น ลูกก็ไม่สามารถร่ำบ่นว่าลูกคิดว่ายังมีเวลาเหลือให้สะสมเป็นระยะเวลาที่ยาวนานได้ ให้ใส่ใจที่จะสะสมเป็นระยะเวลาที่ยาวนานนับจากนี้ไป เข้าใจไหม? โปรดใส่ใจ!

บัพดาต้องการให้ลูกทุกคนไม่มีความอ่อนแอใดๆหลงเหลืออยู่เลยในวิชาใดก็ตาม ลูกรักพ่อบราห์มาใช่ไหม? การตอบแทนความรักของพ่อบราห์มา ลูกก็จะให้ความรักเป็นการตอบแทนใช่ไหม? ดังนั้น การตอบแทนความรักก็คือการตรวจสอบความอ่อนแอของลูกแล้วจึงตอบแทน จงเปลี่ยนแปลงตนเอง การเปลี่ยนแปลงตนเองคือการตอบแทน แล้วลูกมีความกล้าหาญที่จะตอบแทนหรือไม่? ลูกยกมือขึ้นและทำให้บาบาพอใจมาก เมื่อเห็นมือที่ยกขึ้นทั้งหมด บัพดาก็รู้สึกพอใจมาก ตอนนี้ ให้คำปฏิญาณอย่างมั่นคงในหัวใจของลูกอย่างมั่นคงมาก: มันคงมาก มีใช้คำปฏิญาณที่อ่อนแอแม้แต่เปอร์เซ็นต์เดียวว่า "ฉันต้องตอบแทน ฉันต้องเปลี่ยนแปลงตัวเอง"

ชีพราตรีกำลังจะมาถึง ดังนั้นลูกทุกคนจึงมีความจริงใจและความกระตือรือร้นอย่างมากที่จะเฉลิมฉลองวันเกิดของพ่อ และวันเกิดของตัวเองด้วยความรักมากมาย ลูกกำลังเตรียมโปรแกรมที่ดีมาก ลูกวางแผนงานรับใช้ที่ดีมาก และบัพดาก็พอใจกับแผนเหล่านั้น แต่ (เลกิน)... มันไม่ใช่เรื่องดี

ที่จะพูดว่า "แต่..." เมื่อใช้คำว่า "เลกิน" (แต่) แม้จกักตัมบ้าเคยพูดว่า "เลกิน" ในภาษาซินดีหมายถึงขยะ การใช้คำว่า "แต่" หมายถึงการรับเอาขยะประเภทใดประเภทหนึ่งเข้ามา ดังนั้น บาบาจึงไม่ชอบใช้คำว่า "แต่" แต่ท่านต้องพูดมันออกมา เช่นที่ลูกได้วางแผนสำหรับงานรับใช้ประเภทอื่นๆ และลูกยังวางแผนเพิ่มเติมอีกด้วย ตอนนี้ลูกก็ควรจัดทำโปรแกรมเพื่อคำปฏิญาณนี้ด้วยว่า "ฉันจะต้องตอบแทน" เมื่อบัพดาหรือใครก็ตามถามลูกว่า "สบายดีไหม?" คำตอบจากลูกส่วนใหญ่คือ "ฉันสบายดีมาก แต่ยังไม่ดีเท่าที่บัพดาต้องการ" ตอนนี้ขอให้คำตอบเป็น "ฉันเป็นอย่างที่บัพดาต้องการ" จดสิ่งที่บัพดาต้องการลงไปและทำรายการของสิ่งเหล่านั้น ตรวจสอบตนเองว่าลูกเป็นเช่นนั้น (เป็นอย่างที่บัพดาต้องการ) หรือไม่? ผู้คนในโลกต้องการการหลุดพ้นจากลูกผู้เป็นบรรพบุรุษ พวกเขาร้องออกมาว่า "โปรดให้การหลุดพ้นแก่พวกเรา! "โปรดให้การหลุดพ้นแก่พวกเรา! ลูกส่วนใหญ่ยังคงมีบางสิ่งบางอย่างของชั้นสการ์เก่าที่เหลืออยู่ ซึ่งลูกเรียกว่าธรรมชาติ - ไม่ใช่ธรรมชาติแต่เป็นธรรมชาติ และลูกยังไม่กลับมาเป็นอิสระจากธรรมชาติเหล่านั้น ถ้าลูกไม่กลายเป็นเช่นนั้น ดวงวิญญาณใดๆก็ไม่สามารถได้รับการหลุดพ้นได้ ดังนั้น บัพดาจึงกล่าวว่า: โอ ลูกๆของผู้ประทานการหลุดพ้น โอ ผู้ประทานการหลุดพ้นผู้เป็นนาย เวลาหนึ่งปลดปล่อยตนเองให้เป็นอิสระ และประตูสู่การหลุดพ้นจะเปิดออกให้แก่ดวงวิญญาณทั้งหมด ลูกได้รับการบอกแล้วว่ากฎแห่งประตูคืออะไร การวางเฉยที่ไม่มีขีดจำกัด ทำงานทั้งหมด แต่เช่นที่ลูกบอกกับผู้ครองเรือนในคำสอนของลูกว่าให้กลายเป็นเหมือนดอกบัว ในทำนองเดียวกัน ขณะที่ทำทุกสิ่ง จงกลับมาละวางจากสำนักในการกระทำสิ่งใดๆ จงละวาง อย่าได้รับอิทธิพลจากสิ่งอำนวยความสะดวกหรือจากตำแหน่งใดๆ ความปรารถนาที่จะได้รับสิ่งใดสิ่งหนึ่งนั้นไม่ใช่การมีตำแหน่ง แต่เป็นการต่อต้านจากมายา จงละวางและมีความรักต่อพ่อ สิ่งนี้ยากไหม? ผู้ที่เห็นว่ายากที่จะรักและละวาง ยกมือขึ้น! (ไม่มีใครยกมือขึ้น) ถ้าไม่มีใครเห็นว่ามันยากแล้วช่วงชีพราตรีทุกคนก็จะกลับมาสมบุรณ์ ถ้ามันไม่ยากแล้วลูกก็ต้องกลายเป็นสิ่งนั้น ลูกต้องกลับมาทัดเทียมกับพ่อบราห์มา ในความคิดของลูก ในคำพูดของลูก ในงานรับใช้ที่ลูกทำ และในความสัมพันธ์และสายใยของลูก ลูกต้องกลับมาทัดเทียมกับพ่อบราห์มา

อัสชะ ผู้ที่เชื่อว่าตนเองมีความรักมากมาย รักพ่อบราห์มาและดาต้าปูทวดผู้ยิ่งใหญ่แม้กระทั่งมากกว่า 100 เปอร์เซ็นต์ ยกมือขึ้น! อย่าทำให้บาบามีความสุขเช่นนั้น อย่าแค่ทำให้บาบามีความสุขตอนนี้ ลูกทุกคนยกมือ สิ่งนี้กำลังถูกบันทึกอยู่ในทีวีใช่หรือไม่? แล้วบาบาจะดูทีวีในวันชีพราตรีและดูผลลัพธ์ โอเคไหม? ไม่ควรมีความแตกต่างแม้แต่้อยในการทัดเทียมของลูก การสังเวตตนเองด้วยความรักไม่ใช่เรื่องใหญ่ ผู้คนในโลกพร้อมที่จะสละชีวิตของพวกเขาเพื่อความรักที่ไม่บริสุทธิ์ ในขณะที่บัพดาต้องการเพียงแคขยะของลูก เพียงแค่ให้ขยะไป อย่าให้สิ่งดีๆ แต่ให้ขยะไปแทน ความ

อ่อนแอและซอบกพร่องคืออะไร? พวกมันเป็นขยะใช้หรือไม่? การสังเวชชะไม่ใช่เรื่องใหญ่ จบสิ้นสถานการณ์ทั้งหลาย และปล่อยให้สภาพที่สูงส่งดั้งเดิมของคุณเกิดขึ้นมา นี่คือนั่นที่คุณพูดใช่ไหม? สถานการณ์เป็นเช่นนั้น? อย่าแม้แต่เอ่ยชื่อ สถานการณ์ใดๆเลย เพราะมันทำให้คุณขึ้นจุกๆ จงทำให้สภาพของคุณทรงพลัง ทุกคนควรได้รับการเปิดเผยว่าเป็นอย่างไรเมื่อมันแห่งความสมบูรณ์เปิดออกมา? อย่างเป็นเทวดานางฟ้าที่เปล่งประกาย ทุกคนควรถูกมองว่าเปล่งประกาย นี่คือนั่นที่มันกำลังรอการเปิดอยู่ ผู้คนในโลกกำลังร้องออกมาว่า "เปิดมัน เปิดมัน!" ดังนั้น จงวางแผนของตัวเอง เมื่อคุณได้รับแผนการที่คนอื่นทำไว้ นั่นก็เป็นเรื่องที่แตกต่างออกไป จงวางแผนของคุณเองด้วยความกล้าหาญของคุณเอง ใช้กฎแห่งความมุ่งมั่น แล้วคุณจะประสบความสำเร็จอย่างแน่นอน คุณมีความคิดที่มุ่งมั่น และบัปเตตาก็มีความสุข "ว่า ลูก! ว่า!" คุณมีความคิดที่มุ่งมั่น แต่แล้วความไม่ระมัดระวังเล็กน้อยก็เข้ามาปะปนกับความมุ่งมั่นนั้น เหตุนี้เองเปอร์เซ็นต์ของความสำเร็บบางครั้งจึงอยู่ที่ครึ่งหนึ่ง และบางครั้งก็สามในสี่ เช่นที่คุณมีความรัก 100% ในทำนองเดียวกัน การบรรลุเป้าหมายโดยผ่านความเพียรพยายามของคุณก็ควรอยู่ที่ 100% เช่นกัน อาจมากกว่า 100% แต่ไม่น้อยกว่า คุณชอบสิ่งนี้หรือไม่? คุณเห็นด้วยหรือไม่? คุณจะแสดงความงดงามตระการตาในวันซีพราตรีใช่ไหม? "ฉันต้องกลายเป็นสิ่งนี้ ถ้าฉันไม่กลายเป็นสิ่งนี้ แล้วใครล่ะจะเป็น?" จมึศรัทธา "ฉันเคยเป็นสิ่งนั้น ฉันเป็นสิ่งนั้น และฉันจะเป็นสิ่งนั้นอีกครั้ง" ศรัทธาจะทำให้คุณได้รับชัยชนะ อย่างมองดูผู้อื่น ให้มองดูตัวคุณเอง คุณบางคนมีการสนทนากับใจถึงใจ และพูดว่า "แต่ทำให้คนนั้นถูกต้องเล็กน้อย แล้วฉันก็จะกลับมาโอเคเอง เปลี่ยนแปลงคนนั้นเล็กน้อย แล้วฉันจะเปลี่ยนแปลงเช่นกัน" อย่างไรก็ตาม คนนั้นจะไม่เปลี่ยนแปลง และคุณก็จะไม่เปลี่ยนแปลงเช่นกัน หากคุณเปลี่ยนแปลงตัวเอง คนอื่นก็จะเปลี่ยนแปลงเช่นกัน อย่าฟังฟังสิ่งใด เช่น "สิ่งนี้จะเกิดขึ้นถ้าสิ่งนั้นเกิดขึ้น" "ฉันต้องทำมัน"

อัสเซ ผู้ที่มาเป็นครั้งแรก ยกมือขึ้น! บัปเตตากำลังพูดกับผู้ที่มาเป็นครั้งแรกโดยเฉพาะว่า แม้ว่าลูกจะมาในช่วงเวลาที่เหลือเวลาน้อย แต่จงเพียรพยายามอย่างแรงกล้าเช่นนั้น แม้ว่าลูกจะมาทีหลัง ลูกก็สามารถไปได้อย่างรวดเร็วและประกาศสิทธิเป็นอันดับแรกได้ ตอนนี้เกมเก้าอี้ดนตรีกำลังเล่นอยู่และยังไม่มีมีการประกาศออกมาว่าใครชนะ ลูกมาล่าช้าแต่ถ้าลูกเคลื่อนไหวไปอย่างรวดเร็วลูกก็จะไปถึงจุดหมายปลายทางของคุณได้ ในเวลาอมฤตให้เตือนตนเองถึงพรของการเป็นอมตะ อัสเซ บางคนมาจากที่ห่างไกลและบางคนมาจากที่ใกล้ๆ บัปเตตาทูตว่า: ยินดีต้อนรับสู่บ้านของคุณ ชุมชนของคุณ ลูกกำลังดูสิ่งนี้อยู่ในที่วิ เมื่อชุมนุมเต็ม มันดูสวยงามมาก อัสเซ ลูกพร้อมเสมอหรือไม่? ลูกจะเรียนรู้บทเรียนของการพร้อมเสมอใช่ไหม? อัสเซ

ชาวอเมริกัน: ผู้ที่มาจากอเมริกัน ยกมือขึ้น! มีลูกมากมายหลายคน ผู้ที่มาจากอเมริกันเป็นเจ้าของ ผู้ที่มาเป็นแขกจะจากไป แต่ผู้ที่มาจากอเมริกันเป็นเจ้าของ ลูกเป็นผู้ที่ใกล้ชิดที่สุดและเป็นที่รักที่สุด ทุกคนมีความสุขที่ได้เห็นผู้ที่มาจากอเมริกันใช้หรือไม่? ไม่ว่าผู้คนจากอเมริกันจะไปไหน ทุกคนก็มองพวกเขาด้วยสายตาแบบไหน? ว่า! ลูกมาจากอเมริกัน! เมื่อพวกเขาได้ยินชื่ออเมริกัน พวกเขาก็ระลึกถึงบาบาแห่งอเมริกันด้วย เหตุนี้เองผู้คนจากอเมริกันจึงมีความสำคัญ ลูกรู้ถึงความสำคัญของลูกหรือไม่? ลูกมีความสุขใช่ไหม? มีเพียงหนึ่งกำมือจากหลายล้านคนที่ได้รับสถานที่นี้ซึ่งได้รับการหล่อเลี้ยงที่แสนน่ารักเช่นนั้น ทุกคนต้องการที่จะอยู่ในอเมริกัน พวกเขาถามว่า "เราสามารถอยู่ในอเมริกันได้หรือไม่?" ในขณะที่ลูกอาศัยอยู่ที่นั่นแล้ว ดังนั้นนี่เป็นสิ่งที่ดี บาบาไม่ลืมผู้คนจากอเมริกัน ลูกอาจคิดว่าบาบาไม่ได้ถามถึงลูก แต่บัปเตตาก็ถามถึงลูกในหัวใจของท่านเสมอ ผู้คนจากอเมริกันมาเป็นอันดับแรก ถ้าไม่มีผู้คนจากอเมริกันแล้ว ทุกคนจะมาจากไหน? ลูกเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้ใช่ไหม? ไม่ว่าจะมีผู้รับใช้มากมายแค่ไหนก็ตาม รากฐานคือผู้คนจากอเมริกัน ดังนั้น บัปเตตาก็ให้พร ความรัก และการระลึกถึงจากหัวใจกับผู้ที่อยู่ข้างบนในอาณาจักรสวรรค์และพันดาฟบาวัน เมื่อให้โถลีที่นี้ ผู้ที่อยู่ข้างบนในอเมริกันได้รับหรือไม่? ดังนั้น ผู้ที่มาจากอเมริกันจะได้รับโถลีและโบลี (เมอร์ลีที่พูดออกมา) ลูกได้รับทั้งสองสิ่ง อัสเซ

พูดกับผู้ที่มาจากโรงพยาบาล (the Global Hospital): ผู้ที่มาจากโรงพยาบาลทุกคนสบายดีไหม? เพราะโรงพยาบาลก็มีบทบาทพิเศษเช่นกัน พวกเขา来这里หรือไม่? อัสเซ มีมาไม่กี่คน ผู้คนจากโรงพยาบาลก็ทำงานรับใช้ที่ดีเช่นกัน ดูสิ ในช่วงเวลาวิกฤต มีเพียงโรงพยาบาลเท่านั้นที่จะมีประโยชน์ นับตั้งแต่โรงพยาบาลเปิดทำการมา ทุกคนก็รู้สึกว่ารำคาญมา กุมาริไม่เพียงแต่ให้ความรู้เท่านั้น แต่พวกเขายังช่วยเหลือในเวลาจำเป็นอีกด้วย พวกเขาทำงานรับใช้สังคมด้วย ดังนั้นบรรยากาศในอาบุงจึงเปลี่ยนไปตั้งแต่โรงพยาบาลเปิดขึ้น พวกเขาไม่ได้มองลูกด้วยสายตาแบบเดียวกับที่พวกเขามองลูกในตอนแรก ตอนนี้พวกเขามองลูกด้วยสายตาที่ว่าลูกให้ความร่วมมือ ไม่ว่าพวกเขาจะรับความรู้หรือไม่ พวกเขาก็เห็นลูกด้วยสายตาของความร่วมมือ ดังนั้น ผู้คนจากโรงพยาบาลจึงทำงานรับใช้ นี่เป็นสิ่งที่ดี

อัสเซ ลูกจำได้ไหมว่าบาบาพูดอะไรวันนี้? "ฉันต้องกลับมาสมบูรณ์ ไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น ฉันก็ต้องกลับมาสมบูรณ์" ให้

มีความใสใจนี้้อย่างลึกล้ำเพียงอย่างเดียว “ฉันต้องกลับสมบูรณ์ ฉันต้องกลับมาทัดเทียม” อัจชะ

ถึงลูกดวงวิญญาณที่สูงส่งซึ่งเป็นเพียงหนึ่งกำมือจากหลายล้านคนและเพียงไม่กี่คนที่ถูกเลือกจากหนึ่งกำมือนั้น ถึงลูกผู้มีโชค (bhagyavan) ของพระเจ้า (Bhagawan – ผู้สร้างโชค) ถึงดวงวิญญาณพิเศษที่เพียรพยายามอย่างเข้มข้นจริงจังเพื่อนำความคิดของตนไปปฏิบัติ และมีความคิดที่สูงส่งและกระทำการที่สูงส่งและทำให้คุณสมบัติของตนเท่าเทียมกับเป้าหมาย ถึงดวงวิญญาณที่สูงส่งซึ่งเพียรพยายามอย่างสม่ำเสมอเป็นระยะเวลาที่ยาวนานเพื่อประกาศสิทธิ์ในโชคของอาณาจักรของตนและกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ถึงลูกผู้มีโชคอันดับหนึ่งที่ตอบแทนความรักด้วยการเปลี่ยนแปลงตนเอง ถึงลูกผู้มีโชคที่ได้รับชัยชนะ รักระลึกถึงจากบรรพาดา และนมัสเต

พร: ขอให้ลูกอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่สูงส่งของผู้ให้คุณประโยชน์โลก และสามารถสังเกตกิจกรรมของการทำลายล้างได้ในฐานะผู้สังเกตการณ์ที่ละวาง เพื่อที่จะสังเกตกิจกรรมสุดท้ายของการทำลายล้าง ลูกต้องมีสภาพที่สูงส่งของผู้ให้คุณประโยชน์โลก ด้วยการทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพนี้ แรงดึงดูดทางกายภาพ นั่นคือ แรงดึงดูดของความสัมพันธ์ ทรัพย์สินสมบัติ ฐานสการ์ และความปั่นป่วนของวัตถุธาตุทั้งหมดจะจบสิ้นลง เมื่อลูกมีสภาพเช่นนี้ ลูกก็สามารถกลายเป็นผู้สังเกตการณ์ที่ละวางและอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่สูงส่ง แล้วสามารถให้แสงแห่งความสงบและพลังแก่ดวงวิญญาณทั้งหมดได้

คติพจน์: จงกลับมามีพลังด้วยพลังของพระเจ้า และพลังกำลังของมายาจะสิ้นสุดลง

*** โอม ขานติ ***

สัญญาที่ละเอียดอ่อน: คงอยู่อย่างมีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอด้วยสำนึกูรูของรูปรวม

พ่อ ผู้ประทานพร และดวงวิญญาณที่ได้รับพรของเราต่างก็รวมกันเป็นหนึ่งเดียวกัน จงมีสำนึกูรูนี้อยู่เสมอและจะมีรัมนั้ตรแห่งการปกป้องของความบริสุทธิ์อยู่เหนือลูกโดยอัตโนมัติ เพราะที่ใดที่มีพ่อผู้ทรงอำนาจอยู่ จะไม่มีความไม่บริสุทธิ์ แม้กระทั่งในความฝันของลูก ให้พ่อกับลูกคงอยู่ในรูปที่เป็นคู่ ไม่ใช่อยู่คนเดียว เมื่อลูกอยู่คนเดียว "ซุฮา" (มิตรภาพของคู่) จะหายไป